

0234021111470
RPW/64569/2023 P
MRIRW 2023-08-30

Opoczno, 23.08.2023 r.

zam. w

Sz. P.
Robert Telus

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Szanowny Panie,

Zwracam się do Pana z ponowną petycją o interwencję w mojej sprawie. Wykorzystałam wszystkie możliwe ścieżki i jest Pan moją ostatnią deską ratunku.

Sprawa dotyczy przepisów art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 817 z późn. zm.) i błędne uznanie, iż do decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971 roku o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz.U. Nr 27, poz. 250 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczących wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności i uchylecia lub zmiany decyzji.

Zgodnie z art. 63 ust 2 „Do ostatecznych decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczących wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności i uchylecia lub zmiany decyzji”. Art. 63 ust. 3 stanowi natomiast, iż „Postępowanie administracyjne toczące się w sprawach, o których mowa w ust. 2, podlega umorzeniu”.

Jak wskazuje Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 lipca 2010 roku, sygn. akt V CSK 8/10 „Możliwość korygowania granic nieruchomości rolnych na drodze sądowej po wejściu w życie art. 63 ustawy z 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa nie odnosi się do ustalonego w decyzji administracyjnej stanu prawnego nieruchomości. Jeżeli zatem w decyzji administracyjnej (akcie własności ziemi) stwierdzono, że następstwem uwłaszczenia jest powstanie - w miejsce dotychczasowej - dwóch odrębnych nieruchomości rolnych, to wyłączona została możliwość kontestacji stwierdzonego w ten sposób stanu prawnego”.

Z mocy art. 63 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 464 ze zm.) niepodważalne stały się administracyjne decyzje uwłaszczeniowe (akty własności ziemi), ale nadal dominuje pogląd, że powyższy przepis nie stoi na przeszkodzie

ustalaniu przebiegu granicy według stanu odmiennego od wynikającego z aktów własności ziemi, a mianowicie według stanu posiadania z dnia 4 listopada 1971 r. (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2001 r., III CKN 1037/98, Lex nr 52696 oraz z dnia 11 maja 1995 r., III CZP 45/95, OSNC 1995, nr 10, poz. 137).

Wobec powyższego z całą stanowczością należy stwierdzić, iż z woli ustawodawcy wymienionych trybów nadzwyczajnych przewidzianych w postępowaniu administracyjnym w zakresie wzruszenia ostatecznych decyzji (AWZ) nie stosuje się choćby te decyzje były dotknięte takimi kwalifikowalnymi wadami, które w innych sytuacjach niż uregulowane w tym przepisie skutkowałyby stosowaniem tych trybów. A zatem niektóre decyzje (AWZ) mimo kwalifikowalnych wad będą funkcjonowały w obrocie prawnym (tak: Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 14 maja 2013 r., sygn. akt III SA/Kr 1291/12).

W tej sytuacji powstaje uzasadnione pytanie, na jakiej podstawie sąd cywilny może stwierdzić nieważność AWZ, skoro nadzwyczajne tryby uchylania i zmiany decyzji zostały wyeliminowane wolą samego ustawodawcy?

Na gruncie obowiązujących przepisów zasada ochrony nienaruszalności własności jest naruszona, bowiem nie ma prawnej możliwości zbadania legalności rozstrzygnięć podjętych na podstawie przedmiotowej ustawy.

Powyższe stoi w sprzeczności z konstytucyjną zasadą gwarantującą stronie możliwość zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji oraz zamyka drogę sądową dochodzenia naruszonych wolności i praw.

Pragnę jednocześnie nadmienić, iż przedmiotowe nieruchomości były w posiadaniu mojej rodziny jeszcze od czasów przedwojennych. Dlatego niezrozumiałe jest dla mnie jak można było w chwili wydawania aktów własności ziemi tak skrzywdzić moją rodzinę. Ja nie chcę przejąć niczyjej własności, pragnę jedynie aby utracona własność powróciła do prawowitych właścicieli.

W 1960 r. Prezydium Rady Narodowej wydało pozwolenie na budowę domu na ww. nieruchomości. W 1976 r. wydany został Akt Własności Ziemi – zaniżony. Warto nadmienić, iż budynki gospodarcze przetrwały II wojnę światową i na dziś stoją nie na mojej działce.

Składałam skargę nadzwyczajną jednak nie została ona rozpatrzona.

Proszę Pana o pomoc. Z przedstawionego uzasadnienia w sposób jednoznaczny wynika, iż powyższe unormowania prawne uderzają w osoby najbiedniejsze takie jak ja.

Proszę Pana w swoim imieniu oraz innych pokrzywdzonych o inicjatywę ustawodawczą. Pragnę jednocześnie nadmienić, iż ostatnie pisma kierowały mnie aby właśnie do Pana Ministra skierować swoją prośbę.